

SPOLEK PRO JIŽNÍ SÚDÁN

NEWSLETTER 06/2017 • září 2017

Vážení a milí přátelé Jižního Súdánu!

Zprávy přicházející ze země jsou pouze špatné a neradostné, přesto jsme ohledně naší práce zaznamenali některé úspěchy a důvody k vděčnosti.

- **situace v zemi**

Chaotická situace v zemi trvá a zlepšení není na dohled. Chystají se volby, ale i pokud se podaří je uskutečnit, většina komentářů říká, že zlepšení nepřinesou. Trvá příliv uprchlíků do okolních zemí – celkem již dva miliony lidí opustily své domovy v Jižním Súdánu. Utíkají před hladomorem a neutěšenou bezpečnostní situací. Vládní i opoziční jednotky se dopouštějí ukrutností. Silnice jsou stále neprůjezdné kvůli přepadávání. Červený kříž v zemi omezil svou práci kvůli zastřelení svého pracovníka. Ve výčtu špatných zpráv by bylo možno pokračovat ještě dlouho.

- **situace „našich lidí“**

Všichni naši milí jsou v pořádku a pracují ze všech sil, jak dokládají zprávy níže. Biskup Bernard dosti cestuje, Solomon se bude ženit. Několik „našich“ sirotků je nyní v Ugandě na léčení komplikací žloutenky typu B. Nabídlí jsme pomoc při hrazení léčby, podrobnosti zatím neznáme.

- **druhý nákladník s jídlem dorazil do Toritu**

Máme velkou radost, že do Toritu 7. září dorazilo druhé nákladní auto s jídlem. Jak víte, první náklad dorazil v červnu a byl pro místní velkou pomocí i povzbuzením. Také těchto 15 tun mouky bylo plně financováno z peněz, shromážděných spolkem a sbírkou Diakonie CB (= tedy z Vašich darů).

Mouku opět nakoupili v Ugandě bratři z organizace **Krmte hladové** a dovezli ji k hranicím s Jižním Súdánem, kde byla přeložena na jihosúdánský nákladník. Pak po dvoutýdenním čekání na průjezdné cesty (je období dešťů) dorazil po jediné relativně bezpečné silnici s vojenským doprovodem do Toritu. Distribuci opět organizoval biskup Bernard s Williamem, takže máme záruku, že se jídlo dostane k potřebným. Fotky z rozdělování pomoci nalez-

nete na straně 2. Potřeba potravin zůstává veliká, proto pokračujeme ve shromažďování financí.

Setkali jsme se v srpnu v Praze s bratry z organizace Feed the Hungry a chtěli bychom zkusit dostat do Toritu kontejner s jejich potravinami, které jsou levnější než mouka a mají lepší nutriční hodnotu.

- **balíky s léky dorazily do Ofiriky a Toritu**

Poštou úspěšně dorazily balíky zdravotnického materiálu pro provoz zdravotního střediska v Ofirice, dále dva Oxfordské slovníky, potraviny. Středisko funguje dobře. Zdravotní sestra Joan je těhotná, daří se jí dobře. Její manžel Jonáš pokračuje v misijní práci a zakládání sborů. Požádali taky o několik čokolád, musli a o sušená jablka od Rosti. Rádi by se revanšovali místním medem divokých včel, jeho transport k nám ale není reálný.

V balících jsme také poslali notebook a laserovou tiskárnu s kartridžemi pro biskupovu kancelář (jejich zařízení dosloužilo) a několik mobilních telefonů pro pastory z Bernardovy diecéze. Vše bylo velmi vítáno a už slouží.

- **pastor Simon v uprchlickém táboře v Ugandě se s naší finanční podporou vypravil navštívit svůj sbor v Jižním Súdánu**

Přes náš kontakt v Ugandě jsme poslali 400 dolarů pro potřeby pastora Simona a jeho rodiny v uprchlickém táboře Paloda v Ugandě u hranic s Jižním Súdánem. Náš dar mu umožní navštívit ty, kterým se nepodařilo uprchnout a zůstali doma. Chce pomoci zejména sirotkům a bude-li to možné, tak je dopravit do uprchlického tábora

- **rev. Solomon obdržel dar na svatbu**

Mladý kazatel Solomon (založil a vede sbor v Toritu v bývalých kasárnách) bude mít v září svatbu. Poslali jsme mu ze svých soukromých prostředků finanční dar (svatba je v Africe nákladná záležitost, i když v tomto neklidném období nemusí ženich za nevěstu platit kravami). Svatbu bude mít v Toritu, bere si Jihosúdanku Helenu. Solomon si také přál batoh a studijní Bibli. Obojí jsme mu jako dar poslali.

Vítek a Rost'a

Distribuce potravin v Toritu

Nákladák Feed the Hungry v Kitgum Uganda

Zástup naslouchá pravidlům distribuce

Lidé přicházejí k rozdělování v Toritu

Vykládka mouky

Distribuce mouky pro Mothers Union při kostele Grace v Toritu

Mouka uskladněná v Toritu

Sbaleno pro odvoz do Ofiriky

DEN ZPUSTOŠENÍ, DEN POTĚŠENÍ

(II. část, 90. léta)

O co jde ve vleklém jihosúdámském konfliktu? Kdo, proti komu a proč? Jaký dopad má na církve a jakou roli sehrávají křesťané? Kde jsou kořeny? Základní skicu událostí 80. let jsme si načrtli v červnovém vydání: vyhlášení práva *šaría* v roce 1983; násilná islamizace a arabizace jihu; formování odboje Súdánské lidové osvobozené armády (SPLA); rozhoření druhé fáze občanské války (tzv. Anyanya II); uprchlická vlna; 30 000 chlapců v uprchlických táborech v Etiopii pod vlivem marxistické ideologie podrobení vojenskému výcviku a připravování jako „*Jesh Ahmar - Rudá armáda*“; vedle toho ale v táborech nastává duchovní probuzení a mnozí se obrací k Ježíši Kristu.

V roce 1991 je v Etiopii svržena komunistická vláda a uprchlíci jsou z táborů vyhoštěni zpět do Súdánu. Zpět táhnou jednak ti, kdo si nesou v sobě hořkost, živenou nenávistí, a navíc už prošli vojenským výcvikem, jsou označováni jako „ztracená generace“. Většina dospívajících chlapců se však vrací domů s vroucí vírou v Ježíše Krista. Ti vnímají sami sebe jako „vyvolenou generaci“. Vytáhli do duchovního boje proti „*jak*“, čili démonům, ne s kalašnikovými, ale Božím slovem a modlitbou. Jiní pak spojili obojí – křesťanskou víru a ozbrojený odboj. Od té doby, a stále víc, se součástí SPLA stávají skupinky studia Bible, modlitební shromáždění a nedělní bohoslužby. Všechny tyto protichůdné a rozporuplné vlivy, se všemi důsledky, si v sobě nese generace, které je nyní okolo 40 let.

Popsané události se týkají hlavně příslušníků kmenů Dinka a Nuer. Dinkové měli příležitosti slyšet o Ježíši Kristu od poloviny 19. stol., ale až do 80. let 20. stol. zůstávali vůči evangelium většinou neteční. A pak, po 130 letech, nastal průlom. Jednou z nejvýraznějších osobností duchovního probuzení mezi Dinka Bor byl Paul Kon. Pasterec bez základního vzdělání po sérii přesvědčivých snů vyhledal biskupa episkopální církve Nathaniela Garanga a nechal se od něj v roce 1986 pokřtít. Po dalších intenzivních snech se vydal na tříletou cestu od vesnice k vesnici v rozsáhlých oblastech Bor, Horního Nilu a Bahr al Ghazal. Jako Izajáš (Iz 20,2) šel nahý, jen přepásaný, nesl kříž, zvonec

a buben. Vyhlášoval dvojí poselství (1) všechny svatyně démonů „*jak*“ at' jsou zničeny, spolu se všemi obřadními předměty; (2) at' je vystavěno centrální místo kuctívání Boha, zvané Sión (Iz 18,7). Místo i tvar přijal Paul Kon ve snech. Má být půdorysu (švýcarského) kříže, přičemž vchod v každém z ramen je určen pro 4 tradiční nepřátele regionu, kmeny Dinka, Nuer, Murle a Mandari. Uprostřed pak stůl Páně, kde při Večeři Páně bývalí nepřátelé najdou a zpečetí odpuštění, smíření a jednotu. Paul Kon hlásal, že občanská válka je soud kvůli jejich bezbožnosti. Pokud však budou činit pokání a zničí svatyně „*jak*“, mír a prosperita se vrátí. Jestli ne, Boží soud zcela zničí je.

Poselství Paula Kona nabylo na autoritě a závažnosti během útoků Nuerů na Dinky v říjnu až listopadu 1991. Nuerové vedení Riakem Macharem (ano, to je onen odvolaný viceprezident a hlavní rival presidenta Salva Kiira v současné občanské válce, která propukla v roce 2013) v ozbrojených bandách přepadali vesnice Dinků, rabovali, vypalovali a zabíjeli. Desetitisíce lidí zavraždili, k tomu pozabíjeli asi milion kusů dobytka, tedy obživu pasterců. Přibližně 250 000 Dinků uprchlo na jih k Nimule blízko hranice s Ugandou. V té oblasti byly založeny 3 velké uprchlické tábory, známé jako „Triple A“, podle jmen Aswa, Atepi a Ame (mimořádně, pozemek opuštěného tábora Ame dostal v roce 2016 k užívání náš Spolek pro Jižní Súdán, zastoupený biskupem Bernardem, abychom tam vybudovali a provozovali biblickou školu).

Útoky Nuerů zpochybnily základy tradičního náboženství Dinků. Šamani ve svatyních „*jak*“ obětovali bezpočet býků na odvrácení nájezdů. Bezúspěšně. Místo toho mnozí sami skončili s prořiznutým hrdlem. Paul Kon došel sluchu. Jeho slova se naplnila. Dinkové mu začali dávat za pravdu a začali se hromadně a radikálně obracet k Bohu. V prvních měsících po nájezdech (záčátkem roku 1992) se nechaly pokřtít tisíce Dinků. Byli přemoženi zjištěním, že mocnosti, které po generace kontrolovaly jejich životy, byly poraženy Bohem *Nhialic*, skutečným Bohem Stvořitelem. On je jediné útočiště. Ještě téhož roku byl postaven kostel Sión podle vize Paula Kona. Svěho času to byla největší známá stavba z klacků a trávy, vešlo se do ní na 4 000 osob. Ti, kdo uvěřili, spontánně ničili svatyně „*jak*“, okultní předměty snášeli z rozsáhlé oblasti na Sión a navršili z nich ohromnou hromadu. V únoru 1994 se zde sešlo odhadem na 30 000 lidí, aby se stali svědky

Jižní Súdán si může přičíst hned několik prvenství. Je nejmladší zemí Afriky, která získala nezávislost na sousedním Súdánu až v roce 2011. Předloni dosáhl tento stát nejvyššího skóre v Indexu křehkých nestabilních zemí časopisu Foreign Policy, který ukazuje, jaká je pravděpodobnost, že se daný stát zhroutí. Zejména kvůli občanské válce, jež začala dva roky po získání nezávislosti. A letos se Jižní Súdán stal po šesti letech první zemí, o které OSN oficiálně prohlásila, že v ní je hladomor. Postihuje zřejmě okolo šesti milionů lidí. V současné době jsou podle svědectví uprchlíků velké části země vylidněny. Odhaduje se, že z Jižního Súdánu odešlo do zahraničí asi 1,82 milionu lidí, tedy více než desetina obyvatel, a jejich počet stále roste. Většina míří do sousední Ugandy...

(podle ČTK)

DIAKONIE CÍRKVE BRATRSKÉ VYHLAŠUJE
PROJEKT V RÁMCI VEŘEJNÉ SBÍRKY

"MATOUŠ 25"

POTRAVINY
PRO
JIŽNÍ SÚDÁN

TRANSPARENT ÚČET U FIO BANKY
2301173860/2010
variabilní symbol 111

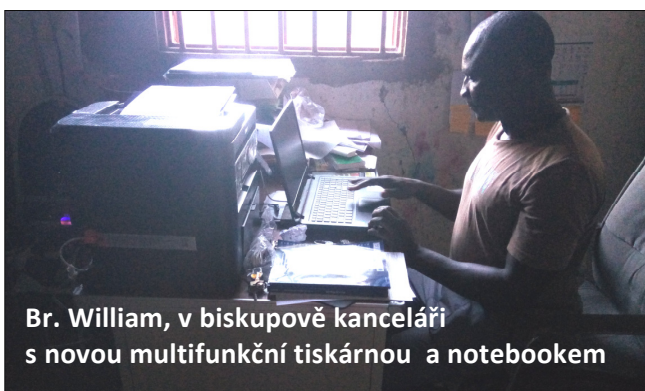
Finanční prostředky budou určeny výhradně
na nákup a distribuci potravin do oblasti Torit v Jižním Súdánu.

Joan, zdravotní sestra ve středisku v Ofirice

Balení balíků s léky pro Ofiriku

Br. William, v biskupově kanceláři
s novou multifunkční tiskárnou a notebookem

Interiér ordinace v Ofirice

spálení všeho, co souviselo s „jak“. Pro křesťany z kmene Dinka Bor to představovalo konečné a plné zničení starých duchovních mocností a vítězství Krista nad zlými silami. Ke konci 90. let se na 90% příslušníků Dinka Bor hlásilo ke Kristu.

Rost' a Staněk

Nadpis i většina údajů pocházejí z knihy R. Werner, W. Anderson, A. Wheeler: „Day of Devastation, Day of Contentment. The History of the Sudanese Church across 2000 Years“. Název „Day of Devastation, Day of Contentment“, tj. „Den zpusťování, den potěšení“ je citátem z křesťanské písně od Mary Alueel z kmene Dinka.

Kostel Sión v Dinka Bor (dnes už nestojí, stavby z klacků a trávy vydrží jen několik let)

Spolek pro Jižní Súdán

IČ: 04392213
Třebovická 5114/106
722 00 Ostrava
tel: 602 323 941
email: rostislav.stanek@cb.cz

Aktuální informace o projektu
a modlitební náměty na blogu:
<http://jiznisudan.blogspot.cz>

bankovní spojení: 272583385/0300

**Aktuální oblasti služby (variabilní
symboly pro finanční dary na jejich
podporu):**

- 001 náklady projektu obecně
- 102 studijní materiály, anglické Bible
- 404 mzda Williama, asistenta biskupa
- 501 holistická misie v Ofirice obecně
- 502 mzda Joan, zdravotní sestry
- 503 mzda Jonáše, učitele a evangelisty
- 601 služba biskupa Bernarda
- 602 potraviny pro Torit (ve spolupráci s Feed the Hungry)

